

[Birte Weiss]

6. november 1981 en dagsorden – jeg citerer fra forhandlingerne 1981–82 sp. 1946:

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for en fortsat udbygning og forbedring af børnenes kultur- og fritidstilbud ved

1) decentralisering af kulturtilbuddene fulgt op af tilskud, således at børnenes behov indgår med større vægt end nu,

2) bedre produktionsmuligheder for børneteater, børnefilm og børnebøger og bedre støttemuligheder for de kunstnere, der arbejder med børnekultur,

3) øgede statslige bevillinger til projekter, planlagt og gennemført af børn, går folketinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Se, det var den dagsorden, vi vedtog for ganske få måneder siden. Det er vi nu i gang med at praktisere – så småningom ganske vist, men af den grund synes jeg ikke, det er nødvendigt med dette forslag, hvor sympatisk det end er.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Først tak, fordi jeg må få lov at komme til allerede nu, da jeg skal til møde i retsudvalget.

Vi havde jo for ikke så forfærdelig længe siden en diskussion på grundlag af rapporten »Kulturens Børn«, foranlediget af kulturministerens redegørelse herom. Det blev efter min opfattelse, hvad jeg også sagde dengang, en for smal diskussion. Derfor er det slet ikke uvedkommende for os, at VS nu kommer med en række forslag, der handler specielt om børns forhold til samfundet, i dette tilfælde kulturaktiviteter for børn. Men den brede diskussion, vi trænger til, har VS forhindret ved at opdele sine forslag om børnene og samfundet i enkeltforslag, og derfor kommer vi stadig væk til at mangle denne helhedsdiskussion om børnene og samfundet.

Under debatten om »Kulturens Børn« fik jeg lejlighed til at komme med en principiel fremstilling af, hvad vi mente der burde ske. Vi burde i meget højere grad fra de voksnes side tage hensyn til børnene og deres særlige behov. Jeg kan herom henvise til, hvad jeg sagde dengang. Jeg gjorde også opmærksom på, at det var rimeligt, at vi brugte en større del af kulturbudgetterne på specielle kulturaktiviteter for børn.

Jeg skal nøjes med at sige dette, idet jeg henviser til, at der er en del af de forslag, VS her fremdrager, som man nok i særlig grad burde være opmærksom på. Det har været nævnt af andre ordførere, men jeg vil her pege på åbningen af skolens idrætsfaciliteter for børn og unge uden for skoletiden. I de tilfælde, hvor børnene ikke har andre muligheder, vil det være en god ting.

I øvrigt vil vi meget gerne i udvalget tage de enkelte punkter op og se, om vi kan omsætte dem i fornuftige og gode forslag, idet jeg igen understreger, at det er meget, meget væsentligt for os, at vi får et godt forhold til vore børn, og at vi giver dem mulighed for at få en god udvikling og derigennem udvikle sig til gode samfundsmennesker.

Eva Møller (KF):

Jeg havde oprindeligt tænkt mig, at jeg ville sige nogle positive ord om det foreliggende beslutningsforslag. Nu er jeg imidlertid, efter at have hørt hr. Waldorffs bemærkninger under debatten om miljøministerens redegørelse om Barsebäck, kommet lidt i tvivl. På det tidspunkt sagde hr. Waldorff, hvis jeg ikke husker forkert, at han var imod dette samfund og dets system, og tillige, så vidt jeg erindrer, at han ønskede at nedbryde eller bekæmpe dette samfund.

Disse bemærkninger kan gøre mig en smule bekymret for, om jeg skal sige nogle positive ord om det foreliggende beslutningsforslag, thi for mig og for det konservative folkeparti er kultur dels det samfund, vi har arvet fra vore forfædre, med dets demokrati, dets medbestemmelse, dets sange og salmer, dets skuespil, fortællinger, sagn o.lign., dets musik og dets malerkunst osv., dels de tanker og strømninger, de kunstneriske og de musikalske oplevelser og indtryk, som nutidens danskere og borgere i andre lande giver os. En del af det sidste, en del af det nutidige, vil naturligvis overleve vor generation og vil blive givet videre til vore børn og børnebørn som en del af vor fælles kulturarv.

Da vi i det konservative folkeparti er for dette samfund og dermed for dets kultur, vil vi naturligvis også give denne kultur så gode vilkår som muligt. Men hvis VS og vi definerer kultur generelt forskelligt, kan man jo få sine tvivl om, hvilket syn man skal have på det foreliggende beslutningsforslag. Jeg vil derfor nøjes med at sige, at vi i det konserva-